

Folketingets Retsudvalg

Dato: 17. december 2013

Under henvisning til Folketingets Retsudvalgs brev af 16. oktober 2013 følger hermed social-, børne- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 39 (REU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mailsm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.2013 - 7644

Spørgsmål nr. 39:

Er ministeren enig med formanden for Fængselsforbundet, Kim Østerbye, når han foreslår at anlægge nogle sikrede institutioner ude i arresthusene, der kan huse unge kriminelle under 18 år? Det ville ifølge Kim Østerbye kunne bidrage til at løse de sikkerhedsmæssige problemer der er på de sikrede institutioner i dag, jf. bl.a. de aktuelle forhold på institutionen Egely ved Middelfart. Dermed vil man kunne give institutionernes pædagoger mulighed for at koncentrere sig om det pædagogiske arbejde, frem for at skulle stå for at forvalte sikkerheden på institutionerne. Vil ministeren indhente bidrag fra justitsministeren, hvoraf det fremgår, om Kriminalforsorgen er parat til hurtigt at bidrage til et sådant udvidet samarbejde mellem fængselspersonale, der har den sikkerhedsmæssige ekspertise, og institutionernes pædagoger om at drive de sikrede institutioner? (se artiklen 'Banderne har frit spil: narko og våben strømmer ind i topsikrede døgninstitutioner', lagt på www.denkorteavis.dk den 3.oktober 2013).

Svar:

Jeg mener ikke, at børn og unge under 18 år skal behandles som kriminelle voksne i regi af kriminalforsorgen, da deres behov for særlig støtte og socialpædagogisk behandling varetages bedst i sociale institutioner for børn og unge. Deter i den forbindelse vigtigt at iagttage Børnekonventionens bestemmelser om, at et barn, der frihedsberøves, skal behandles på en måde, der tager hensyn til barnets aldersmæssige behov, jf. artikel 37(c).

En sikret døgninstitution for børn og unge er, jf. § 19 i bekendtgørelse om magtanvendelse over for børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, en døgninstitution, der omfatter mindst én sikret afdeling og eventuelt en eller flere ikke sikrede afdelinger. Sikrede døgninstitutioner kan endvidere have

en eller flere særligt sikrede afdelinger, som modtager børn og unge i de tilfælde, hvor anbringelse i en almindelig sikret afdeling ikke er tilstrækkelig.

En sikret og særligt sikret afdeling er kendetegnet ved, at det er tilladt at have yderdøre og vinduer konstant aflåste, og der er endvidere mulighed for at aflåse værelser om natten på sikrede og særligt sikrede afdelinger, jf. § 19, stk. 3, i bekendtgørelse om magtanvendelse over for børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet.

Det er meget vigtigt, at sikkerheden på de sikrede døgninstitutioner er i orden, så barnet eller den unge ikke rømmer fra institutionen. Først og fremmest af hensyn til barnet eller den unge selv, så de f.eks. ikke gør skade på sig selv eller andre, men herudover også af hensyn til omverdenen.

Sikrede institutioner og afdelinger skal godkendes af den kommune, hvori de er beliggende. Det er således også denne kommune, der skal føre det løbende driftsorienterede tilsyn med anbringelsesstedet, og som skal vurdere sikkerheden m.v. Dette tilsyn har bl.a. fokus på personalets pædagogiske kompetencer og redskaber.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at opgaven med at godkende og føre driftsorienterede tilsyn med disse anbringelsessteder overgår til de kommende socialtilsyn som følge af 'Aftalen om det nye socialtilsyn', som blev indgået i efteråret 2012 og træder i kraft 1. januar 2014.

Endelig kan jeg henvise til mit svar på spørgsmål nr. 34 (REU alm. del).

Jeg har endvidere til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra justitsministeren, der har oplyst følgende:

"Arresthusene har i de senere år haft en høj kapacitetsudnyttelse. Forslaget om, at man i arresthusene tillige huser persongrupper uden for kriminalforsorgens ressortområde, er således problematisk allerede som følge af den nuværende høje kapacitetsudnyttelse. Forslaget forstås således, at man i givet fald skal lukke nogle arresthuse og etablere sikrede institutioner for unge i de lokaler, der tidligere har huset kriminalforsorgens klientel.

Hvis der i stedet med forslaget menes, at de unge i givet fald skal anbringes i kriminalforsorgens arresthuse sammen med arresthusets øvrige klientel, vil dette ud over de ovennævnte kapacitetsmæssige problemer kunne gøre det vanskeligt at efterleve Børnekonventionens bestemmelser om, at børn, der er berøvet friheden, skal holdes adskilt fra voksne, medmindre en sådan adskillelse ikke anses at tjene barnets tarv, jf. artikel 37 (c).

Direktoratet for Kriminalforsorgen har derudover oplyst, at uddannelsen til fængselsbetjent er målrettet arbejdet i kriminalforsorgen, og at uddannelsen har til formål at give fængselsbetjentene særlige kompetencer til brug for varetagelsen af deres arbejde i kriminalforsorgen.

Udover at fængselsbetjentene uddannes til at varetage sikkerhedsmæssige opgaver, bliver de således eksempelvis uddannet i behandling af sager i relation til de indsatte, f.eks. sager vedr. besøg, udgang, overførsel til anden institution, løsladelse m.v.

Det vil efter direktoratets opfattelse være uhensigtsmæssigt, at fængselsbetjente med en uddannelse, der er målrettet arbejdet i kriminalforsorgen, skulle beskæftiges med sikkerhedsmæssige opgaver ved de sikrede institutioner for unge. I den forbindelse bemærkes, at fængselsbetjentene ikke uddannes til at beskæftige sig med de regler, der gælder på en sikret institution uden for kriminalforsorgens regi. Disse institutioner reguleres efter andre regelsæt, og straffuldbydelseslovens regler, herunder om magtanvendelse og visitation, som fængselsbetjentene uddannes i, finder ikke anvendelse på institutioner uden for kriminalforsorgen.”

Annette Vilhelmsen

/ Lise Stidsen Vandahl